Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1977. március 22.)

az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről

(77/249/EGK)

(HL L 78, 26.3.1977, o. 17)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Tanács 2006/100/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	141	20.12.2006

Módosította:

►A1	Görögország csatlakozási okmánya	L 291	17	19.11.1979
►A2	Spanyolország és Portugália csatlakozási okmánya	L 302	23	15.11.1985
►A3	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►A4	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1977. március 22.)

az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről

(77/249/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 57. és 66. cikkeire,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

mivel a Szerződés szerint az átmeneti időszak vége óta tilos a szolgáltatásnyújtás bárminemű, az állampolgárság vagy a letelepedés feltételei alapján történő korlátozása;

mivel ez az irányelv csak azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyek elősegítik az ügyvédi tevékenység szolgáltatásnyújtás formájában megvalósuló tényleges gyakorlását; mivel részletesebben kidolgozott intézkedések lesznek szükségesek a letelepedés joga tényleges gyakorlásának elősegítésére;

mivel az ügyvédek szolgáltatásnyújtási szabadságának tényleges gyakorlásához a fogadó tagállamoknak ügyvédként el kell ismerniük azokat a személyeket, akik a különböző tagállamokban ugyanezt a hivatást gyakorolják;

mivel ez az irányelv csak a szolgáltatásnyújtásra vonatkozik és nem tartalmaz rendelkezéseket a diplomák kölcsönös elismeréséről, ezért az irányelv hatálya alá tartozó személynek azt a szakmai megnevezést kell használnia, amelyet a tevékenysége helye szerinti tagállamban (a továbbiakban: „a tagállam, amelyből érkezik”) használ,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ez az irányelv az alábbiakban megállapított korlátokkal és feltételekkel, a szolgáltatásnyújtás formájában megvalósuló ügyvédi tevékenységekre alkalmazandó. Az irányelvben foglaltak mellett azonban a tagállamok fenntarthatják az ügyvédek meghatározott kategóriái számára azt a jogot, hogy olyan hivatalos okiratokat készíthessenek, amelyek elhunyt személyek vagyonának kezelésére jogosítanak, vagy amelyek ingatlanok tulajdonjogának keletkezésére vagy átszállására vonatkoznak.

(2) „Ügyvéd” alatt minden olyan személy értendő, aki szakmai tevékenységét az alábbi megnevezések valamelyike alatt jogosult folytatni:

Belgium:	Avocat – Advocaat
Dánia:	Advokat
Németország:	Rechtsanwalt

([1]) HL C 103., 1972.10.5., 19. o. és HL C 53., 1976.3.8., 33. o.
([2]) HL C 36., 1970.3.28., 37. o.és HL C 5., 1976.3.4. 17. o.

▼B

Franciaország:	Avocat
Írország:	Barrister Solicitor
Olaszország:	Avvocato
Luxemburg:	Avocat-avoué
Hollandia:	Advocaat
Egyesült Királyság:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Görögország:	Δικηγόρος

▼A2

Spanyolország:	Abogado
Portugália:	Advogado

▼A3

Ausztria:	Rechtsanwalt
Finnország:	Asianajaja/Advokat
Svédország:	Advokat

▼A4

Cseh Köztársaság:	Advokát
Észtország:	Vandeadvokaat
Ciprus:	Δικηγόρος
Lettország:	Zvērināts advokāts
Litvánia:	Advokatas
Magyarország:	Ügyvéd
Málta:	Avukat/Prokuratur Legali
Lengyelország:	Adwokat/Radca prawny
Szlovénia:	Odvetnik/Odvetnica
Szlovákia:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bulgária:	Адвокат
Románia:	Avocat.

▼B

2. cikk

Minden tagállam köteles az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott tevékenységek folytatása tekintetében ügyvédként elismerni bármely, a cikk (2) bekezdésében felsorolt személyt.

▼B

3. cikk

Az 1. cikkben említett személynek azt a szakmai megnevezést kell használnia, amely abban a tagállamban használatos, amelyből érkezik, az adott állam nyelvén vagy nyelveinek egyikén, megjelölve egyben azt a szakmai szervezetet, amelynek felhatalmazása alapján joga van a tevékenység gyakorlására, vagy azt a bírói szervet, amely előtt az adott állam jogszabályai szerint joga van eljárni.

4. cikk

(1) Azok a tevékenységek, amelyek az ügyfél jogi eljárásban való vagy hatóságok előtti képviseletével kapcsolatosak, a fogadó tagállamban annak szabályai szerint gyakorolhatók, kivéve azokat a szabályokat, amelyek a letelepedés helyére vagy az említett tagállamban a szakmai szervezetnél történő bejegyzésre vonatkoznak.

(2) E tevékenységek gyakorlása során az ügyvédnek tiszteletben kell tartania a fogadó tagállam szakmai szabályait, azon tagállam szabályainak sérelme nélkül, amelyből érkezik.

(3) Amenynyiben ezeket a tevékenységeket az Egyesült Királyságban folytatják, „a fogadó tagállam szakmai szabályain" a „solicitor"-okra vonatkozó szakmai szabályokat kell érteni, amenynyiben e tevékenységeket nem tartották fenn a „barrister"-ek vagy az „advocate"-ek számára. Egyéb esetekben az utóbbiakra vonatkozó szakmai szabályokat kell alkalmazni. Az Írországból érkező „barrister"-ekre azonban az egyesült királyságbeli „barrister"-ekre és „advocate"-ekre vonatkozó szakmai szabályok vonatkoznak.

Amenynyiben ezeket a tevékenységeket Írországban folytatják, „a fogadó tagállam szakmai szabályain" – amenynyiben az egy ügynek bíróság előtti szóbeli előterjesztésére vonatkozik – a „barrister"-ekre vonatkozó szakmai szabályokat kell alkalmazni. Minden egyéb esetben a „solicitor"-okra vonatkozó szakmai szabályokat kell alkalmazni. Az Egyesült Királyságból érkező „barrister"-ekre és „advocate"-ekre az írországi „barrister"-ekre vonatkozó szakmai szabályok vonatkoznak.

(4) Az (1) bekezdésben említettől eltérő tevékenységet folytató ügyvédre továbbra is annak a tagállamnak a feltételeit és szakmai szabályait kell alkalmazni, amelyből érkezik, de a fogadó tagállam szakmai előírásainak – bármely forrásból is származzanak –, különösen az ügyvédi tevékenység és az adott államban folytatott egyéb tevékenység összeférhetetlenségének, az ügyvédi titoktartásnak, a többi ügyvéddel való kapcsolattartásnak, az ellenérdekű felek ugyanazon ügyvéd által történő képviselete tilalmának és a nyilvánosság elvének sérelme nélkül. Az utóbbi szabályok csak akkor alkalmazhatók, ha azt a fogadó tagállamban állandó jelleggel nem működő ügyvéd is teljesíteni tudja, és csak annyiban, amennyiben betartásuk objektív szempontok alapján indokolt az adott államban, az ügyvédi tevékenység, a szakma tekintélye és a vonatkozó összeférhetetlenségi szabályok betartásának megfelelő biztosítása érdekében.

5. cikk

A bírósági eljárásban való ügyfélképviselettel kapcsolatos tevékenységek ellátása során a tagállam előírhatja az 1. cikk hatálya alá tartozó ügyvédek számára, hogy:

— a fogadó tagállamban a helyi szabályok vagy szokások szerint bemutatásra kerüljenek a bírói testület elnökének, vagy amennyiben az szükséges, az illetékes kamara elnökének bemutassák őket,

— eljárásuk során működjenek együtt egy, a szóban forgó bírói testület előtt eljárásra jogosult olyan ügyvéddel, aki szükség esetén e testület

▼B

előtt felel, vagy egy, a testület előtt eljárásra jogosult „avoué”-val, illetve „procuratore”-ral.

6. cikk

Azokat az ügyvédeket, akik állami, vagy magánvállalkozás fizetett alkalmazottai, bármely tagállam kizárhatja a vállalkozás jogi eljárásban való képviseletével kapcsolatos tevékenység gyakorlásából, ha az abban az államban állandó jelleggel működő ügyvédek számára az ilyen tevékenység folytatása nem engedélyezett.

7. cikk

(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága kérheti a szolgáltatást nyújtó személytől, hogy igazolja ügyvédi minőségét.

(2) A 4. cikkben említett és a fogadó tagállamban hatályban lévő előírások nem teljesítése esetén a tagállam illetékes hatósága – saját szabályai és eljárása szerint – megállapítja a nem teljesítés következményeit, és e célból beszerezhet bármely szükséges szakmai információt a szolgáltatást nyújtó személlyel kapcsolatban. A hatóság minden meghozott döntésről értesíti annak a tagállamnak az illetékes hatóságát, amelyből a személy érkezett. Ezek az információcserék nem befolyásolják a szolgáltatott információk bizalmas jellegét.

8. cikk

(1) A tagállamok ezen irányelvről szóló értesítéstől számított két éven belül hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek annak végrehajtásához szükségesek és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.